



## Zrelá mariánska úcta

Mesiac máj je v kresťanskom povedomí odpradáva spojenný s úctou k nebeskej Matke, Panne Márii. Konajú sa májové pobožnosti, litánie i púte. Mariánska úcta je teda podstatnou súčasťou katolíckej zbožnosti a spirituality. Aj Druhý vatikánsky koncil vo vieroučnej konštitúcii *Lumen Gentium* – o Cirkvi, spomína úctu k Panne Márii: „Márii, presvätej Božej Matke, ktorá mala účasť na Kristových tajomstvách, Božou milosťou po Synovi povýšenej nad všetkých anjelov a ľudí, Cirkev právom preukazuje osobitnú úctu. Už od najdávnejších čias sa Panna Mária uctieva ako Bohorodička, pod ochranu ktorej sa veriaci v modlitbách utiekajú vo všetkých nebezpečenstvách a potrebách. Najmä od Efezského koncilu, kult Božieho ľudu voči Márii vzrastal v úcte a láske, zbožnosti a nasledovaní, podľa jej vlastných prorockých slov: Blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný (Lk 1,48).“ Pretože človek je nedokonalý tvor, ako píše sv. Ján z Kríža, v našej úcte k Bohu sú nutne nedokonalosti, ktoré musíme postupne očisťovať. Od priveľkej ľudovej úcty sa musíme pozdvihnúť k zrelšej a duchovnejšej úcte. Ak to platí o našej úcte k Bohu, o to viac to bude platiť o úcte k Panne Márii, do ktorej sa ešte ľahšie primiešavajú niektoré nesprávne prvky ľudovej zbožnosti. Tieto ľudské chyby často neúmyselné, zapríčinili i zapríčiňujú rozličné neteologické závery. Je preto dôležité jemne a citlivo v spojení s Magisteriom hľadať správne cesty mariánskej úcty. Veď Mária je naša Matka, a každá matka si želá, aby jej deti rástli a stali sa dospelými. Tak by sme mali rásť aj v mariánskej úcte: teologicky sa vzdelávať a svoj vnútorný vzťah k Božej Matke si budovať cez modlitbu a duchovný život. E.J. Cuskelly píše o troch hlavných bodoch mariológie, z ktorých vychádza mariánska úcta: Mária je Božia Matka, Matka Ježiša Krista, Bohočloveka a Vykupiteľa. Odtiaľ pochádza Máriina výsostná dôstojnosť a nárok na úctu. Odtiaľ pochádza jej úzke pridruženie sa k Ježišovi Kristovi v diele vykúpenia a vzhľadom na nanebovzatie aj jej účasť na Kristovom víťazstve, na jeho zmŕtvychvstaní a oslávení. Mária je Matkou ľudí i Matkou Krista – Bohočloveka, ktorá vytvára Ježiša v jeho údoch a ako prostredníčka milostí získava milosť a požehnanie pre nás ľudí. Mária je nepoškv-

nená Panna – bez škvrny hriechu a nedokonalostí, je plná milosti a svätosti, prežíva hrdinskú vieru, nádej, lásku a všetky čnosti. V tom je vzorom a inšpiráciou pre ľudstvo. V úcte k Panne Márii nachádzame však neraz aj „mimoteologické“ prvky. To, čo sa spája s teológiou o Márii v jej vzťahu k Bohu i k ľuďom, ale ešte to nie je súčasťou viery, ku ktorej sú kresťania viazaní. Sú to rozličné zjavenia Panny Márie, zázračné medailóny, zvláštne tituly, svätyne, sochy, škapuliare, novény a iné prejavy mariánskej zbožnosti. O týchto druhoradých prvkoch mariánskej úcty spomínaný autor píše: *Ak sú spojené s teologickým „jadrom“ úcty a pomáhajú nám k jej hlbšiemu chápaniu a prežívaniu, sú dobré, užitočné a v istej miere pre ľudí i potrebné. Teda, nemôžeme tieto prejavy mariánskej zbožnosti tvrdo odsúdiť a zavrhnúť – veď ľudová zbožnosť bude vždy nedokonalá. Treba len dávať pozor na nesprávne prístupy hraničiace s poverou a s falošným mesianizmom. Keď niektorí ľudia radi pripisujú väčší význam nejakým súkromným zjaveniam Panny Márie, ako pokladu viery a Svätému písmu. Iní dokonca považujú Pannu Máriu za milosrdnejšiu od Krista a domnievajú sa, že im vyprosí od neho milosti, ktoré im jeho prísnejšia spravodlivosť nie je ochotná udeliť. Je smutné, keď niektoré „mariánske“ časopisy napádajú kňazov – dokonca hierarchiu a znevažujú slovenskú liturgickú komisiu, odsudzujú a zatracujú neortodoxných mariánskych ctiteľov. Veď mariánska úcta musí byť predovšetkým v srdci každého kňaza i človeka!!! Myslím si, že zbytočne budeme písať články a vydávať mariánske časopisy, keď náš život a správanie nie je v súlade s kresťanskou láskou a toleranciou. Na záver opäť slová profesora teológie pátra Cuskellyho: *Ak chceme viac poznať Pannu Máriu, nemáme hľadať nové pravdy o nej, ale skôr sa máme usilovať hlbšie vniknúť do nadprirodzenej skutočnosti jej vzťahu s Ježišom Kristom a s Kristovým telom. A pretože je to niečo nadprirodzené, môže nám viac pomôcť len svetlo Kristovej milosti. Takto sa naša úcta zdokonaľuje vo svojej ontologickej realite a v hlbšej osobnej rovine. Je jednoduchšia a jednotnejšia, pretože je sústredená a obsiahnutá v našom zjednotení s Bohom v Kristovi.**

Alfonz Vladimír Sabo, farár



### R: Ukáž mi, Pane, cestu života

- 1 Ochráň ma, Bože, k tebe sa utiekam. \*  
Hovorím Pánovi:  
„Ty si môj Pán.“
- 2 Ty, Pane, si môj podiel na dedičstve a na kalichu, \*  
v твоjich rukách je môj osud.  
R.
- 3 Velebím Pána, čo ma múdrosťou obdaril; \*  
v noci ma k tomu moje srdce vyzýva.
- 4 Pána mám vždy pred očami; a pretože je po mojej pravici, nezakolím sa.  
R.
- 5 Preto sa raduje moje srdce † a moja duša plesá \*  
aj moje telo odpočíva v nádeji.
- 6 Lebo nenecháš moju dušu v podsvetí \*  
a nedovoliš, aby tvoj svätý videl porušenie.  
R.
- 7 Ukážeš mi cestu života. †  
U teba je plnosť radosti, \*  
po tvojej pravici večná slasť.  
R.

(Ž 16, 1-2a+5. 7-8. 9-10. 11)

Minulá nedeľa nám priblížila cestu viery apoštola Tomáša a dnes sme na ceste – doslova – s ďalšími učeníkmi. Na ceste spoznávania vzkrieseného Krista, ktorá sa však začína útekem. Dvaja učenici odchádzajú z Jeruzalema, unikajú z mesta, ktoré im pripravilo najväčšie sklamanie v živote, krach všetkých životných ideálov a nádejí. Ich sklamanie môžeme pochopiť, ak si pripomenieme, ako pred pár rokmi u nás skrachovalo niekoľko nebankových subjektov. Tie pochovali aj celoživotné úspory mnohých ľudí a s nimi aj ich istoty a nádeje. Iste, dá sa hovoriť o chamtivosti, vypočítavosti, špekulácii či naivite týchto „sporititeľov“. No tragické osudy tých, ktorí to psychicky neunesli, vypovedajú až nemilosrdne tvrdo o tom, čo znamená pre človeka zrútenie sa jeho istôt. Ľudia, ktorí sa sklamali v druhých, povedia, že sa už boja niekomu dôverovať, alebo rovno, že už nikomu neveria. Alebo tí, čo tragicky prišli o svojich blízkych, to vyjadria slovami, že už nemajú pre koho žiť, stratili zmysel života.



Chápeme teda, že títo dvaja už nechcú mať nič so svojou minulosťou, a tak odchádzajú z miesta, ktoré im je odrazu len zdrojom nepríjemných spomienok. Neveria ani ženám, a hoci nie sú slepi, nevidia jasne. Ich duševné rozporenie bráni ich srdciam uveriť. Poznajú Písmo, no kríž neprijímajú. A keď srdce nechce vidieť kríž, očami nie je možné spoznať Vzkrieseného.

V istom okamihu sú však traja. Neznámy cudzinec, ktorý bol podľa nich zrejme slepý, ak ide z Jeruzalema a nevie to, o čom vie celé mesto, sa pridá k nim. Nechá si od nich všetko porozprávať a hoci „nevie“, čo sa stalo s tým Nazaretským, vie všetko, čo o ňom hovorí Písmo. A tak, ako to oni nikdy predtým v Písme nevideli. Ježiš je totiž Emanuel, Boh s nami, a nikdy sa od nás nevzdiali, ani vtedy, keď sa my vzdalujeme. Ježiš je víťaz nad smrťou a víťaz nad samotou. Preto im srdcia horia, preto to pozvanie: „Zostaň s nami.“ A pri lámaní chleba sa definitívne všetko rozjasní. A keď srdce nechce vidieť kríž, oči nie sú schopné spoznať Vzkrieseného.

Biblická exegéza k tomu pridáva jedno zaujímavé vysvetlenie. Lukáš píše už pre tretiu generáciu kresťanov, ktorým mohlo byť ľúto, že neboli očitými svedkami Ježiša Krista ako tí, ktorí im evanjelium odovzdávali. No ich odkaz – aj týmto príbehom – bol jasný: To, že sme mali možnosť vidieť Ježiša na vlastné oči, nám po vzkriesení nebolo nič platné, ak sme ho nespoznali pri čítaní Písma a lámaní chleba. Máte rovnaké prostriedky na spoznanie Pána ako my. Nie sme teda o nič viac privilegovaní ako vy.

Neprekvapuje teda, že ani dnes ho mnohí nespoznávajú, dokonca ani takí, čo denne počúvajú Písmo a prijímajú Eucharistiu. Ak naše životné osudy, osobitne naše sklamanie a prehry, nevidíme vo svetle Písma, a teda aj vo svetle kríža, ak si nenecháme rozhorieť srdcia, nespoznáme Vzkrieseného ani my.

JÁN VIGLAŠ <br>

V nedeľu 8. mája 2011 sa uskutoční zbierka na  
kňazský seminár.

„Vedzte, že náš Pán je Boh; on je náš stvoriteľ a jemu patrime...“ - volá žalmista (Ž 100, 3). Učenie je tiež o uvedomení si, že jediným Bohom nášho života je a má byť Pán. Ale nie je to úplná samozrejmosť: vyznávať a uctievať jediného Boha uprostred tohto sveta, ktorý vyznáva toľko bohov a bôžikov, je veľký zápas.

Počuli sme o zápase Eliáša na vrchu Karmel, kde bojoval s Bálovými prorokmi (porov. 1 Kr 18). V srdci každého z nás sa často odohráva podobný zápas. Aj my sme neustále pokúšaní, aby sme „zamenili svoju Slávu“ za niečo stvorené; dokonca aby sme aj v duchovnom živote svoje skákanie okolo oltára uprednostnili pred Božím ohňom, ktorý zostupuje z neba.

Modlou môže byť prakticky čokoľvek, čo nie je na svojom mieste: očarenie prácou, vlastným výkonom alebo nejaké prebujnené záľuby, závislosť od človeka, od uznania zo strany druhých alebo narcizmus v duchovnom živote.

Väčšinou vieme, kde nás topánka tlačí. Je len potrebné, aby sme zápas o jediného Boha nevzdali.

Vojtěch Kodet „Učenie“

### Sväté omše v týždni po 3. Veľkonočnej nedeľi (A)

**9.V. pondelok** « *Missa tridentina* »

18.00 Za farníkov

**10.V. utorok**

18.00 Za Ľ Róberta Vavrinčika, dcéru a rodičov

**11.V. streda**

18.00 Za uzdravenie

**12.V. štvrtok**

18.00 Za Ľ Štefana Kulifaja – 30. deň

**13.V. piatok**

18.00 Na poďakovanie Božskému Srdcu Ježišovmu a Panne Márii Matke Ustavičnej Pomoci za dožitých 70 rokov života

**14.V. sobota**

8.00 Za Ľ Jozefínu Uváčkovú – nedožitých 100 rokov

Upratovanie kostola č.d. 421 - 456

**15.V. Štvrtá Veľkonočná nedeľa (A)**

8.00 Za Ľ Jozefa a Filoménu Ochabových a dcéru Lýdiu

Lektori: Blahová, Jelínková

10.00 za farníkov

Lektori: Hrdlovič, Pešková

### Liturgický kalendár

9.V. pondelok	sv.Pachomius, opát
10.V. utorok	sv.Ján z Avily, kňaz
11.V. streda	<b>Bl. Sára Salkaháziová panna, mučenica</b>
12.V. štvrtok	sv.Nerej a Achilej, mučeníci, sv.Pankrác, mučeník
13.V. piatok	<b>Panna Mária Fatimská</b>
14.V. sobota	sv.Matej, apoštol - <b>sviatok</b>

## Slovo na dnes

My sme zaťažení starým svetom. Keď sa nás aj Kristus dotkne, musí to schváliť Trnava, Ostrihom, Rím. Ináč to nie je platné. Kým neveriaci, nespútaní týmto jarmom, ktoré bolo iste v minulosti účinné, keď sa ich Kristus dotkne, dokážu byť nesmierne vďační, slobodní a užitoční ako svedkovia.

„Či sa nenašiel nikto, kto by oslávil Boha, iba tento cudzinec?“

Zem zapadnutá snehom pokojne odpočíva, aby sa pripravila na ďalší boj o úrodu, ktorý sa začne na jar.

Aj zima by mala byť pre kňaza odpočinkom medzi obľúbenými knihami, modlitbami a priateľmi, aby v pravý čas vydal svoju úrodu.

V každej obci sa nájdu vážne, hlboké duše. Studne múdrosti, ktoré svoju vodu nesú v sebe v pokore, ani o tom nevedia. Ukovaní a zakalení utrpením, stratami a sklamaním tak hravo oddeľujú to, čo je podstatné, ako zrno od pliev.

Veľká je tá Cirkev, ktorá ich živí, oni sú jej takí vďační a oddaní, ochotní dať všetko za ňu (objavený poklad) a Cirkev je im málo vďačná. Jestvuje vari zákon, že najväčší dobrodincovia musia byť anonymní? Neplatíme za to, že si všímame a platíme úradníkov, obradníkov, hercov, kým skutočných kňazov nechávame bez povšimnutia?

V nás, ľuďoch, dozrievajú názory a rozhodnutia nezávisle od našich ľudských štruktúr a síl, podobne ako v stromoch spia a prebudia sa nové formy, keď sa ich dotkne jarné slnko. Len my vieme, že je to slnko. Strom nevie nič. Aj nad nami nezávisle od nás je moc, ktorá riadi naše osudy individuálne aj kolektívne. My ju môžeme len trpezlivo čakať a prosieť, aby k nám bola priaznivá. Ľudia môžu veľa zničiť alebo zachrániť na prírode, ale aj na človeku. My ho môžeme len chrániť a budovať, aby bol schopný a pripravený vyštartovať a odpovedať v správny čas. Tak sa nestráca ani jediné gesto lásky a pozornosti, venované človekovi.

Dnes už nie je trestom farnosť v diecéze, ale trestom je mať na krku pol okresu. Ľudia sú nároční a kňaz lieta na aute z obce do obce a dáva falošné požehnania. To ako keby si pokazené auto zveril do rúk dajakému fušerovi, nemáš iného opravára, ale sľužovať tisícom duchovný život, viesť ich po falošnej stope, je zavádzanie a hriech proti Duchu Svätému.

Jediná záchrana v tejto hodine by bola:

1. Keby v každej obci vybudovali domáce zbory, domáce vedenie, pribrať ako kolegov všetkých domácich ľudí, čo ešte majú za špetku viery a ochoty, rozdeliť im rozličné úseky, aby sa o ne starali.
2. Potom z Bratislavy a z miest vyhnať tých slobodných mužov a ženy do terénu ako na misie. Nech žijú v obciach, pracujú ako iní ľudia a potom stoja pri kňazovi ako pomocníci.
3. Ekumenicky poprosiť evanjelikov, ktorí na to majú, aby prijali aj náš obrad a my by sme mali v zmiešaných obciach prijať ich obrad, starať sa o všetkých veriacich.

Veriacim treba dať správny pokrm, vyžiarit' silu pravdy, ktorú nikde inde nenájdu a naučiť ich žiť a modliť sa.

V najlepšom prípade Písmom svätým podopierate svoje teologické názory, o ktorých pravdivosti ja osobne

nepochybujem, ale mnohí veriaci i neveriaci tušia, že je to len ľudské. Málo sa číta, medituje a modlí Písmo, čiastočne aj preto sme neúčinní. Dať Božiemu slovu prvé miesto vo svojom živote, v myslení. Ono sa musí stať naším najvyšším zákonom, studnicou múdrosti, pravdy a krásy. A v našich rodinách?

Ako sme ešte ďaleko od múdrosti tohto starého Žida, deda R. Brandstaettera, ktorý pár dní pred smrťou povedal svojmu vnukovi: „Miluj tú knihu viac ako rodičov, viac ako čokoľvek na svete. Ak zostarneš, zistíš, že všetky knihy, čo si prečítal, sú len úbohým komentárom k tejto knihe jedinej.“

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

## X. Nezostať prázdny.

**Prosa:** Prosím Ježiša, aby som nezostal prázdny.

1. „Keď nečistý duch vyjde z človeka, blúdi po vyschnutých miestach a hľadá odpočinok, ale nenájde. Vtedy si povie: Vrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel.“ Keď ta príde, nájde ho prázdny, vymetený a vyzdobený. Tu odíde, vezme so sebou sedem iných duchov, horších, ako je sám, vojdú dnu a usídlia sa tam. A stav takého človeka je nakoniec horší, ako bol predtým. Tak to bude aj s týmto zlým pokolením.“ (Mt 12,43-35)

2. Zmysel týchto Ježišových slov je jasný. Ježiš nám poukazuje na nebezpečenstvo, že keby sme sa uspokojili so srdcom, so svojím vnútrom, ktoré by sme si iba vyčistili, ale nechali prázdny, nenaplnili by sme ho silou pravdy, lásky, nenaplnili by sme ho Božím slovom, ktoré je slovom života. Uspokojiť sa s prázdny srdcom znamená vystaviť ho skaze.

Misionár malomocných R. Foullerau prišiel vo sne pred Pána a ponúkol mu čisté ruky. Dostal však odpoveď: Čisté sú, ale prázdne! - A to ho viedlo k tomu, aby celý svoj život naplnil láskou.

3. Som po sviatosti zmierenia. Mám čisté srdce. Nesmiem sa však s tým uspokojiť. Nesmiem tu zastať. Nesmiem byť prázdny. Vystavím sa totiž nebezpečenstvu, pred ktorým ma Ježiš varuje. Moje srdce nie je stvorené pre prázdno. Ak si ho nenaplním láskou, pravdou a životom z Božieho slova, tak sa doň vlúdi duch zla a môj stav života bude ešte horší.

Pozriem si do svojho srdca. Čo je v ňom? Čo prechovávam a čo dávam do svojho srdca? Ježiša? Seba? Alebo...

**Záver:** Prosím, aby som nikdy nenechal svoje srdce prázdne, ani ho nechcel naplniť zhomom za vecami, známostami, ale iba Ježišom.

Jozef Šuppa SJ „Pán ma povolal“



## Mária pomáha

Po smrti manžela, ktorý bol Portugalčan, ma moji príbuzní vyzvali, aby som sa so svojou päťročnou dcérou vrátila do Portugalska. Manželova sesternica mala štyri deti. V rodine sme dobre spolunažívali a Margarida sa hravo naučila po portugalsky. Ale náš harmonický život postihlo veľké utrpenie. Vypukol týfus a aj moje dieťa ochorelo. Jeho opatera bola iba na mne, lebo všetci sa báli nákazy. V strachu, že by som mohla stratit' ešte aj Margaridu, som zavolala lekára z Paríža. Moja sesternica aj s deťmi, ktoré boli choroby ešte ušetrené, konala deväťdňovú pobožnosť k fatimskej Panne Márii a vyzvala ma, aby som sa s nimi modlila. Povedala som jej, že síce o fatimskej Panne Márii neviem, ale že sa s nimi budem modliť v malej domácej kaplnke, kde stála jej soška.

Moje dieťa už bolo na konci svojich síl, nechťiky na prstoch malo modré, nechcelo ani piť a vôbec sa nehýbalo. Vo veľkej úzkosti som bežala do kaplnky. Bola chladná zimná noc. S obnaženými kolenami som sa vrhla na kamenné stupne oltára a prosila som: „Matička fatimská, všetci vravia, že vždy pomôžeš! Ukáž mi, že je to pravda, čo ľudia tu v Portugalsku hovoria o fatimských zázrakoch. Urob zázrak aj s mojím dieťaťom. Keď vyzdravie, obetujem ti ho.“ Dlho som tam kľáčala. Keď som potom otvorila dvere do izby chorej - čo to bolo? Moje dieťa v postieľke vyskakovalo a pýtalo sa: „Mamička, kde si bola tak dlho? Som hladná.“ Chcela som ju uložiť, lebo mi napadlo, že je to delírium, ktoré vždy znamená koniec. Ale dieťa povedalo: „Mamička, som zdravá, veď mi to povedala fatimská Panna Mária!“

Poprosila som sesternicu, aby upovedomila lekára. Ale o tom, čo bolo v noci, som nepovedala nič. Keď prišiel domáci lekár, Margarida ho veselo pozdravila a povedala: „Ujo doktor, dostanem teraz tú bábiku, čo ste mi sľúbili, ak vyzdravím?“ Starý lekár len v kuse opakoval: „Stal sa zázrak, stal sa zázrak...“ Kľakol si k postieľke, vzal dieťa za rúčky a povedal: „Poďakujme sa fatimskej Panne Márii.“

Magdaléna Richterová „Mozaika radosti

### Lectio divina Otvorené oči

Lk 24,13-35

<sup>13</sup>V ten istý deň dvaja z nich išli do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená na šesťdesiat stádií. <sup>14</sup>A rozprávali sa o všetkom, čo sa udialo. <sup>15</sup>Ako sa tak zhovárali a vzájomne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a šiel s nimi. <sup>16</sup>Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. <sup>17</sup>I spýtal sa ich: O čom sa takto idúcky rozprávate? Oni sa zronení zastavili a <sup>18</sup>jeden z nich, menom Kleofáš, mu povedal: Ty si vari jediný návštevník Jeruzalema, ktorý nevie, čo sa tam po tieto dni stalo! <sup>19</sup>On sa ich spýtal: A čo? Odpovedali mu: To, čo sa stalo s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorok, mocný v čine i v reči pred Bohom, aj pred všetkými ľuďmi. <sup>20</sup>Ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. <sup>21</sup>A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Dnes je

však už tretí deň, ako sa to všetko stalo. <sup>22</sup>Niektoré z našich žien nás aj vyľakali. Pred svitaním boli pri hrobe, <sup>23</sup>a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a tí im hovorili, že žije. <sup>24</sup>Niektorí z našich išli k hrobu a zistili, že je to tak, ako povedali ženy. No jeho nevideli. <sup>25</sup>Ježiš im povedal: Vy nechápaví a ľarbaví srdcom uverit' všetko, čo hovorili proroci! <sup>26</sup>Či nemusel Kristus toto všetko pretrpieť a tak vojsť do svojej slávy? <sup>27</sup>A počnúc Mojžišom cez všetkých prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo.

<sup>28</sup>Tak sa priblížili k dedine, do ktorej sa uberali, a on sa tváril, že ide ďalej. <sup>29</sup>Ale oni naňho naliehali: Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa schýli. Vošiel teda, aby zostal s nimi. <sup>30</sup>Keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb, dobrorečil, lámal a podával im. <sup>31</sup>Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. <sup>32</sup>Tu si povedali: Či neohorelo naše srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma? <sup>33</sup>A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a ostatných, čo boli s nimi. <sup>34</sup>Títo hovorili: Pán naozaj vstal z mŕtvych a ukázal sa Šimonovi. <sup>35</sup>Aj oni porozprávali, čo sa im cestou stalo a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

Ďalšie čítania: Sk 2,14.22-28; Ž 16,1-2.5.7-11; 1 Pt 1,17-21



### ČÍTANIE:

Je tretí deň od Ježišovej smrti. Hrob je otvorený a Ježišovo telo chýba. Napriek Ježišovmu prísľubu, že na tretí deň vstane z mŕtvych, sa zdá, že títo dvaja učeníci sa vzdali nádeje a odchádzajú do Emauz. Ježiš sa k nim pridáva, no oni ho nespoznávajú. Vysvetľuje im, aký podstatný význam má smrť a zmŕtvychvstanie Mesiáša v Božích plánoch a ako boli zjavené v Písmach. Až vtedy, keď s nimi láme chlieb, sa im otvoria oči. Ponáhľajú sa naspäť do Jeruzalema, aby o tom porozprávali ostatným učeníkom.

Keď tam dorazia, zistia, že Ježiš sa zjavil aj Šimonovi. V tomto bode rozprávania tak máme troch očitých svedkov vzkrieseného Krista. Veľa ďalších sa k nim pripojí po Ježišom nanebovstúpení.



### MEDITÁCIA:

- Ježiš sa zjavil týmto svojim dvom učeníkom vtedy, keď boli znechutení. Čo sa z toho môžeme naučiť?
- Aké ďalšie poučenia si môžeme vziať z tohto úryvku?



### MODLITBA:

Ďakujte Ježišovi, že zaplatil cenu za váš hriech svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. Pozvite ho, aby kráčal spolu s vami a stále viac vám odkrýval seba samého. Modlite sa za tých, o ktorých viete, že sa cítia znechutení alebo majú pochybnosti vo viere.



### KONTEMPLÁCIA:

Títo dvaja učeníci kráčali 11 kilometrov späť do Jeruzalema, väčšinou v noci, aby povzbudili svojich spolubratov. Zamyslite sa nad svojou odpoveďou na radostnú zvesť evanjelia a nad tým, ako sa o ňu môžete deliť s druhými.

[www.fara.sk/vistuk](http://www.fara.sk/vistuk)

[www.vistuckespektrum.sk](http://www.vistuckespektrum.sk)

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice  
vo Vištuku